Zonden van mijn jeugd

Psalm 25:1-10
1Van David.
Naar u, HEER, gaat mijn verlangen uit,
2mijn God, op u vertrouw ik, maak mij niet te schande,
laat mijn vijanden niet triomferen.
3Zij die op u hopen worden niet beschaamd,
beschaamd worden zij die u achteloos verraden.
4Maak mij, HEER, met uw wegen vertrouwd,
leer mij uw paden te gaan.
5Wijs mij de weg van uw waarheid en onderricht mij,
want u bent de God die mij redt,
op u blijf ik hopen, elke dag weer.
6Denk aan uw barmhartigheid, HEER,
aan uw liefde door de eeuwen heen.
7Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd,
maar denk met liefde aan mij
en laat uw goedheid spreken, HEER.
8Goed en rechtvaardig is de HEER:
hij wijst zondaars de weg,
9wie nederig zijn leidt hij in het rechte spoor,
hij leert hun zijn paden te gaan.
10Liefde en trouw zijn de weg van de HEER
voor wie de wetten van zijn verbond onderhouden.

Ik las ergens: 'Elke leugen, elke onwaarheid in het leven, elke zonde is een pijl die wij afschieten, maar God zendt deze terug en treft onszelf.' Veel mensen zullen dit herkennen. Zonden die zij vroeger niet eens als zonde zagen, hebben desastreuze gevolgen gehad. Die zonden van vroeger vergiftigen hun dagen; ze liggen er nachten wakker van. De gevolgen van hun eigen onbesuisde handelen houden hen uit de slaap.
Ze zouden sommige dingen willen overdoen, weer goedmaken, maar dat kan niet meer. Maar toch, ook al is het lang geleden, het geheim gaat hen opbreken als ze ouder worden. Het schuldbesef drukt zwaar.

Ze zijn daarbij in goed gezelschap. Ook David, de man naar Gods hart, tobde met schuldgevoelens. Hij zegt niet waaraan hij precies denkt maar het gaat om dingen die hij deed in jeugdige onbezonnenheid en overmoed. Nu hij oud geworden is, komen ook die herinneringen terug.

Als mensen last krijgen van de zonden waarover zij tot dan toe hebben heen geleefd, is dat een goed teken! Het is het bewijs dat de Here door zijn heilige Geest bezig is de mazen van het net van hun geweten nauwer te maken. Er kan niet meer van alles door. Je ziet dat gebeuren bij veel gelovigen die ouder worden, en dat is een zegen.
Dat neemt natuurlijk niet weg dat ze het daarmee wel degelijk moeilijk hebben. Er zijn zoveel gebeurtenissen in het leven die gevolgen hebben, die we achteraf diep betreuren. Jeugdzonden zijn geen poppenzonden waaraan je niet zo zwaar moet tillen. Opvallend is dat David niet spreekt over de grote zonden later in zijn leven: overspel en moord. Juist zijn jeugdzonden plagen hem jaren later nog.
Maar gelukkig weten we met David van vergeving. Als die zonden ons temeer naar Christus toe drijven, komt uit dat schuldbesef nog iets goeds. Dat is de weg die de Here ons wijst: met je schuld naar Christus toe. Immers, de Here is trouw aan zijn gegeven Woord. Hij wil alle schuld, en dus ook alle zonden van onze jeugd van ons afnemen. Hij is een Heiland die ons leven helen wil.
Met de woorden van het avondmaalsformulier: 'Hij heeft de akte van beschuldiging die tegen ons gericht was, aan het kruis genageld.' Ons strafblad is weg.
Geert Boogaard zegt dit indringend in het volgende gedicht:

Bij brood en wijn
aan een gerede dis,

weet ik dat niets
mij niet vergeven is.

De Here Jezus vraagt aan de overspelige vrouw: 'Waar zijn uw beschuldigers?' Haar beschuldigers waren weg, door het optreden van Jezus en zo is ook onze schuld weg. We hebben de zonden laten afglijden aan de voet van het kruis. We moeten die dan daar ook laten. Sommige mensen nemen vervolgens heel dat pakket weer op hun schouders en zeulen daarmee verder. Nee, we mogen en moeten onze zonden laten bij de Here Jezus.
We kunnen ons leven niet overdoen. Het verleden kan niet ongedaan gemaakt worden. We kunnen het alleen maar aan de Here overgeven. Anders zullen we geplaagd blijven worden door schuldgevoelens. Het is net als een grote schuld bij de bank: elke keer komt er rente bij. En de satan is een makelaar in schuldcomplexen. Steeds begint hij er weer over. Zo dreig je steeds weer te gaan tobben over die schuld van vroeger, welke gevolgen dat heeft gehad. Maar Christus heeft immers betaald. Je hoeft je niet schuldig te blijven voelen.

Scherven brengen geluk

Met de scherven van je leven
Hoef je niet te blijven staan,
Alle fouten, alle zonden,
Krijg je zelf niet ongedaan.

Ja, we passen en we meten
Alle stukjes aan elkaar,
Maar geen mens komt met die brokken
Die hij eenmaal maakte, klaar.

Zijn je krachten soms gebroken,
Of je huwelijk, je gezin,
Je kunt nog zoveel proberen
Maar je krijgt geen nieuw begin.

Breng de scherven van je leven
Maar naar God toe, stuk voor stuk,
Laat Hem helen, dan pas brengen
Deze scherven toch geluk.

(M. Koffeman-Zijl in *Voor u en voor mij*)